

Bruxelles, den 11.7.2013
COM(2013) 499 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

De europæiske videregående uddannelser over for resten af verden

DA

DA

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

De europæiske videregående uddannelser over for resten af verden

1. EUROPA OG DET GLOBALE TALENTKAPLØB

Globaliseringen og den teknologiske udvikling ændrer landskabet for videregående uddannelser radikalt. I løbet af de næste 20 år forventes efterspørgslen efter videregående uddannelser at vokse eksponentielt fra de nuværende 99 mio. studerende på verdensplan til 414 mio.¹ inden 2030 med langt den største stigning i de seneste år i Kina efterfulgt af Brasilien og Indien. Tørsten i vækstøkonomierne efter viden og social mobilitet vil gøre det muligt for hundredvis af millioner af borgere i hele verden at opnå en videregående uddannelse.

Teknologi og studerendes forventninger er også under forandring. Studerende forventer i stigende grad selv at vælge, hvad de lærer, hvordan de lærer, og hvornår de lærer, i overensstemmelse med deres individuelle behov og interesser. De er parate til at lære i deres oprindelsesland, i udlandet, via onlinekurser eller via en kombination af alle disse læringsformer.

Uddannelse, og især videregående uddannelser, indtager en central placering i Europa 2020-strategien og Europas ambition om at blive en intelligent, bæredygtig og inklusiv økonomi. Uddannelse spiller en afgørende rolle i den enkeltes og i samfundets udvikling, og med sin indvirkning på innovation og forskning skaber uddannelse den højt kvalificerede menneskelige kapital, som videnbaserede økonomier har brug for til at skabe vækst og velstand. Med udgangspunkt i de seneste initiativer: *En dagsorden for modernisering af Europas videregående uddannelser*² og *Nytænkning på uddannelsesområdet: investering i kvalifikationer for bedre socioøkonomiske resultater*³ og som reaktion på Rådets konklusioner af 11. maj 2010 om internationalisering af højere uddannelse⁴ har denne meddelelse til formål at bidrage til at nå målene i Europa 2020-strategien ved at bistå medlemsstaterne og de højere uddannelsesinstitutioner⁵ med at udvikle strategiske partnerskaber, som vil sætte Europa i stand til at løfte de globale udfordringer mere effektivt.

Samarbejde på EU-plan og i en bredere europæisk ramme har allerede fremmet udviklingen af en høj grad af sammenlignelighed, kompatibilitet og udveksling mellem de højere uddannelsesinstitutioner og systemer i det europæiske område for videregående uddannelse. Bologna-processen, programmer såsom *Erasmus*, *Tempus*, *Erasmus Mundus* og *Marie Curie* og gennemsigthedsværktøjer som f.eks. det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringssystem (ECTS) og den europæiske referenceramme for kvalifikationer (EQF) har bidraget til, at EU's nationale videregående uddannelsessystemer kunne opnå en betydelig grad af internationalisering inden for Europa. Alligevel er internationalisering et voksende fænomen med en global dimension: Ud over emnerne om samarbejde og mobilitet i

¹ www.oecd.org/edu/highereducationandadultlearning/highereducationto2030vol1demography.htm.

² KOM(2011) 567 endelig.

³ COM(2012) 669 final.

⁴ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:135:0012:0014:DA:PDF>.

⁵ Begrebet omfatter alle typer højere uddannelsesinstitutioner, herunder institutter for anvendt videnskab, teknologiske institutter, *grandes écoles*, handelshøjskoler, ingeniørskoler, universitetsinstitutter for teknologi, højere uddannelsesinstitutioner, faghøjskoler, polytekniske uddannelsesinstitutioner og akademier.

EU, der er behandlet i meddelelsen om moderniseringen af Europas videregående uddannelsessystemer, analyserer denne meddelelse de gensidigt fordelagtige muligheder, der ligger i den bredere internationale kontekst, og fremmer, hvor det er relevant, anvendelse af europæiske processer og værktøjer til en global målgruppe.

Europa er fortsat et attraktivt bestemmelsessted for mobile studerende med en stabil andel på omkring 45 %⁶ af internationalt mobile studerende, en befolkningsgruppe, der ventes at stige fra omkring 4 mio. i dag til 7 mio. ved udgangen af dette årti. Hvis Europas højere uddannelsesinstitutioner ønsker at fortsætte med at være det hyppigste bestemmelsessted i en situation med tiltagende konkurrence fra Asien, Mellemøsten og Latinamerika, skal de ikke desto mindre handle strategisk for at udnytte Europas ry for høj kvalitet, hvad angår de videregående uddannelser. De skal øge deres tiltrækningskraft, aktivt fremme international mobilitet for studerende og personale, have innovative studieordninger i verdensklasse samt tilbyde undervisnings- og forskningsmuligheder af høj kvalitet og indgå i samarbejdspartnerskaber og strategiske partnerskaber med andre højere uddannelsesinstitutioner, offentlige institutioner, den private sektor og civilsamfundet i hele verden. Endvidere skal de yde et større bidrag til økonomisk vækst ved at tilskynde til innovation og sikre, at de videregående uddannelser opfylder arbejdsmarkedets behov⁷. Digital uddannelse, og navnlig de nye MOOC'er (massive open online courses) giver også nye incitamenter til strategiske partnerskaber mellem uddannelsesinstitutioner og nye muligheder for at nå ud til potentielle studerende, der måske ikke er i stand til at rejse eller tage orlov fra beskæftigelse, men som er interesseret i at udnytte tilbud om videregående uddannelse uden for deres land. Medlemsstaterne skal støtte disse bestræbelser ved at skabe gunstige betingelser for internationalisering på nationalt og regionalt plan og ved at tackle de resterende retslige og administrative barrierer for mobilitet.

Det er ikke længere kun et mål for nogle få lande eller verdenskendte højere uddannelsesinstitutioner at skabe og tiltrække de bedste talenter, nu hvor verdens økonomier presser på for at øge deres konkurrenceevne. Mange højere uddannelsesinstitutioner har engageret sig i at øge kvaliteten af deres uddannelser for at tiltrække og fastholde de allerbedste studerende. Internationaliseringen af videregående uddannelser vil hjælpe med til at forberede vores studerende, om de rejser til udlandet eller opholder sig i Europa, til at leve i en global verden, til at forøge deres erfaringer og viden samt forbedre deres beskæftigelsesmuligheder, produktivitet og indtjeningsevne. Tilsvarende har denne verdensomspændende bevægelse, som understreget i meddelelsen *Styrket og mere målrettet samarbejde mellem EU og internationale parter inden for forskning og innovation: En strategisk tilgang*⁸, skabt nye muligheder for højere uddannelsesinstitutioner for at fremme de strategiske partnerskaber omkring forsknings- og innovationsaktiviteter.

I nærværende meddelelses afsnit 2 udpeges de vigtigste prioriterede områder for de højere uddannelsesinstitutioner og medlemsstater, der søger at forbedre deres internationaliseringsaktiviteter. De specifikke aktioner, som EU vil gennemføre for at give merværdi til støtte for disse internationaliseringstiltag, er fremført i afsnit 3, mens afsnit 4 gør rede for de næste skridt.

⁶ UNESCO's statistiske institut.

⁷ En stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning: COM (2012) 582 final.

⁸ COM(2012) 497 final.

2. NØGLEPRIORITETER FOR HØJERE UDDANNELSESINSTITUTIONER OG MEDLEMSSTATERNE: HEN IMOD MERE OMFATTENDE INTERNATIONALISERINGSSTRATEGIER

Selv om en række medlemsstater og mange højere uddannelsesinstitutioner allerede har internationaliseringsstrategier for videregående uddannelser på plads⁹, drejer de sig ofte især om studerendes mobilitet: Internationalt akademisk samarbejde er fortsat ofte fragmenteret, baseret på individuelle akademikers eller forskerholds initiativ og ikke nødvendigvis knyttet til en institutionel eller national strategi. Effektive strategier bør også omfatte udvikling af internationale studieordninger, strategiske partnerskaber, at finde nye måder at levere indhold på og at sikre komplementaritet med bredere nationale politikker for eksternt samarbejde, international udvikling, migration, handel, beskæftigelse, regional udvikling, forskning og innovation. En nylig undersøgelse foretaget af Den Europæiske Universitetssammenslutning (EUA) viser, at de fleste højere uddannelsesinstitutioner vurderer, at nationale og institutionelle strategier for internationalisering har en positiv indvirkning på deres internationaliseringsaktiviteter¹⁰.

Udvikling af en samlet strategi for internationalisering er mere end noget andet ensbetydende med at positionere en højere uddannelsesinstitution, dens studerende, forskere og personale og de nationale systemer i alle de relevante aktiviteter vedrørende forskning, innovation og videregående uddannelse på verdensplan i overensstemmelse med uddannelsesinstitutionens individuelle profil og de løbende behov på arbejdsmarkedet og landets økonomiske strategi. Til dette formål er der ingen **one-size-fits-all**-tilgang, og medlemsstaterne bør tilpasse deres nationale strategier til at styrke deres stærke sider, deres internationale tilstedeværelse og til at tiltrække talent under hensyntagen til identificerede nationale og interkulturelle mangler på kvalifikationer og under hensyntagen til videns- og forskningsbehov hos deres partnere i udviklingslandene. De foreslåede vigtigste mål for de højere uddannelsesinstitutioner og medlemsstaterne bør derfor ses som et sæt af foranstaltninger, som de i henhold til deres behov bør kombinere inden for rammerne af en omfattende strategi.

En omfattende strategi for internationalisering bør omfatte vigtige områder inddelt i de følgende tre kategorier: international mobilitet for studerende og personale, internationalisering og forbedring af studieordninger og digital læring samt strategisk samarbejde, partnerskaber og kapacitetsopbygning. Disse kategorier bør ikke betragtes isoleret, men som integrerede elementer i en omfattende strategi.

2.1. Fremme af international mobilitet for studerende og personale

International mobilitet for studerende med henblik på at opnå en grad eller et diplom, som er det mest udbredte og sandsynligvis stadig det mest effektive redskab til internationalisering, er ved at ændre sig drastisk i både mængde og form. I nogle tilfælde er det blevet en meget vigtig indtægtskilde for de højere uddannelsesinstitutioner. Hvert år er der 7 % flere studerende på videregående uddannelser, der tager til udlandet, og mange af dem kommer fra Kina, Indien og Republikken Korea. Selv om OECD-landene absorberer 77 % af den samlede efterspørgsel, og Asien i øjeblikket tegner sig for 52 % af alle de internationalt mobile studerende, der jagter en grad, stiger andelen af mobile studerende, som vælger at studere i Australien, New Zealand og Rusland, hastigt. Samtidig er Nordamerika (USA og Canada) fortsat en attraktiv region med 21 % af de mobile studerende. Oprindelseslande bliver i stadig højere grad også bestemmelseslande. Kina er ikke kun det vigtigste oprindelsesland, det er allerede vært for 7 % af verdens internationale mobile studerende. Tre af EU's medlemsstater, nemlig Det Forenede Kongerige, Frankrig og Tyskland, tiltrækker 63 % af alle studerende fra

⁹ ec.europa.eu/education/external-relation-programmes/doc/mapping_en.pdf.

¹⁰ http://www.eua.be/Libraries/Publications_homepage_list/EUA_International_Survey.sflb.ashx.

lande uden for det europæiske område for videregående uddannelse (EHEA)¹¹, når man ser på den samlede indgående mobilitet.

Mobilitet ved enkeltkurser som led i en grad i hjemlandet er stigende i Europa takket være EU's mobilitetsordninger og i USA takket være de amerikanske programmer for studier i udlandet, mens tilsvarende ordninger er under udvikling og udvidelse i andre dele af verden. Denne type mobilitet yder et væsentligt bidrag til internationalisering.

Med disse øgede mobilitetsstrømme **bør gennemskueligheden og anerkendelsen af læring, der hentes andetsteds, være en topprioritet.** Den indsats, der allerede er gjort for at udvikle kvalitetsrammer for mobilitet inden for EU og den bredere Bologna-proces, betyder, at Europa er den mest avancerede region i verden i denne henseende. *Erasmuscharteret*¹², der fastlægger de grundlæggende principper og mindstekrav, som de højere uddannelsesinstitutioner skal overholde, når de implementerer *Erasmus*-mobilitetsprogrammet, er potentielt attraktivt for resten af verden, og det samme er kvalifikationsbevisstillægget og brugen af ECTS. Verdensomspændende anerkendelse af de gennemførte enkeltkurser bør også stærkt tilskyndes for at øge gennemsigtigheden og "overførbareheden" af læringsresultater på tværs af grænserne.

Mobilitet er ikke kun for studerende: Personalemobilitet medfører mange fordele for institutionen og den enkelte. Den er et instrument til erhvervelse af nye kompetencer, sprog og undervisningsmetoder, og den skaber internationale netværk. De højere uddannelsesinstitutioner bør motivere de ansatte til at øge deres internationale erfaringer og bør belønne dem behørigt i forbindelse med karrierebedømmelser. Incitamenter og belønninger, der er indarbejdet i en institutionel strategi, spiller en afgørende rolle for en vellykket personalemobilitet.

Mobilitet, især mobilitet i form af enkeltkurser, bør bruges som et stærkt incitament til at forbedre kvaliteten af de europæiske videregående uddannelser. De højere uddannelsesinstitutioner bør udvikle bedre tjenester til at udsende og modtage internationale studerende eller forskere, herunder individuel rådgivning til at rådgive om karrieremuligheder og lette integrationen i byen, regionen eller landet med sprogundervisning, hvor det er relevant. De højere uddannelsesinstitutioner bør sammenligne deres studieordninger med ligestillede institutioner og ajourføre dem for at forbedre undervisningen og for at styrke institutionernes ledelse og forvaltning. International udveksling af studerende inden for et rammeprogram vil udgøre et incitament til anerkendelse af udenlandske eksamensbeviser. Mobilitet vil således ikke kun have en indvirkning på enkeltpersoners udvikling og beskæftigelsesegnethed, men også på institutioner. Samtidig er intensive lokale forbindelser mellem universiteter og erhvervsliv afgørende for, at universiteternes forsknings- og uddannelsespotentialer kan anvendes til at fremme innovation og vækst.

Regler om indvandring af statsborgere fra tredjelande bør støtte de bestræbelser, der udfoldes af de højere uddannelsesinstitutioner for at skærpe deres internationale profil, snarere end skabe hindringer for mobilitet, som svækker EU's image i udlandet. Den tid og de omkostninger, der er forbundet med opnåelsen af de nødvendige visa og/eller tilladelser samt de væsentlige forskelle, der er vedrørende praksis mellem EU-landene, kan virke som en afskrækkende faktor i valget af EU som studie- og forskningssted. En nylig undersøgelse foretaget af det europæiske migrationsnetværk om indvandring af internationale studerende til EU¹³ viser, at selv om medlemsstaterne efter direktiv **2004/114/EF** har gjort det lettere for

¹¹ The European Higher Education Area in 2012: Bologna Process Implementation Report, s. 154.

¹² ec.europa.eu/education/erasmus/euc_en.htm.

¹³ http://www.emnbelgium.be/sites/default/files/publications/0_immigration_of_international_students_to_the_eu_sr_10april2013_finalpublic_0.pdf.

studerende fra tredjelande at få adgang til EU, kan de studerende stadig stå over for udfordringer som følge af national lovgivning og/eller praksis.

Kommissionens nylige forslag¹⁴ om at omarbejde direktiv **2005/71/EF** og **2004/114/EF** om betingelserne for indrejse, ophold og rettigheder for tredjelandsstatsborgere med henblik på forskning, studier osv. bør gøre det lettere og mere attraktivt for studerende og forskere, der ikke er fra EU, at rejse ind og opholde sig i EU i over 90 dage. Forslaget fastsætter bl.a. klare tidsfrister for de nationale myndigheder til at træffe afgørelser om ansøgninger, giver større muligheder for adgang til arbejdsmarkedet under de studerendes ophold og fremmer mobiliteten inden for EU.

De vigtigste mobilitetsprioriteter for højere uddannelsesinstitutioner og medlemsstaterne er at:

- fokusere internationaliseringsstrategierne, så de omfatter en stærk mobilitetskomponent for studerende, forskere og personale understøttet af en kvalitetsramme, der indeholder vejledning og rådgivning
- oprette tovejsmobilitetsordninger med lande uden for EU, som omfatter en bred vifte af fag og er rettet mod områder med mangel på færdigheder, hvor det er relevant
- støtte en fair og formel anerkendelse af kompetencer erhvervet i udlandet af internationalt mobile studerende, forskere og personale, herunder en bedre udnyttelse af gennemsigtigheds- og sammenlignelighedsværktøjer og øget fokus på læringsresultater
- rettidigt vedtage, omsætte og gennemføre det foreslåede omarbejdede direktiv, der samskriver 2005/71/EF og 2004/114/EF.

2.2. Fremme af internationalisering i hjemlandet og digital læring

Definitionen af et passende niveau af og mønsteret for international mobilitet, såvel for personale som for studerende, bør indgå i alle internationaliseringsstrategier. Men internationalisering bør ikke kun gavne det mindretal af studerende og personale i højere uddannelsesinstitutioner, som vil tilbringe en periode i udlandet.

Der er dokumentation¹⁵ for, at internationaliseringsstrategierne højeste prioriteter i EU-medlemsstaterne og for de enkelte højere uddannelsesinstitutioner stadig er de studerendes udgående mobilitet, udvekslinger af studerende og tiltrækning af internationale studerende. Mobilitet vil dog altid være begrænset til en relativ lille procentdel af de studerende og ansatte: Politikker for videregående uddannelser må i stigende grad fokusere på indarbejdelse af en global dimension i udformningen og indholdet af samtlige studieordninger og undervisnings- og læringsprocesserne (undertiden kaldet "**internationalisering i hjemlandet**") for at sikre, at det store flertal af studerende, de 80-90 %, der ikke er internationalt mobile enten vedrørende en grad eller enkeltkurser, alligevel er i stand til at erhverve de internationale færdigheder, som er nødvendige i en globaliseret verden.

Tilstedeværelsen på uddannelsesinstitutionerne af internationalt indstillet og udenlandsk undervisnings- og forskningspersonale ud over de udenlandske studerende er et instrument til at udsætte det ikke-mobile flertal af studerende for internationale metoder. Dette har potentialet til at øge effektiviteten af de højere uddannelsesinstitutioner og kvaliteten af deres uddannelser ved at tilskynde til udveksling af undervisningsmaterialer og i stigende grad at

¹⁴ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-275_da.htm.

¹⁵ www.iau-aiu.net/content/global-surveys.

fremme samarbejde og en effektiv brug af undervisningsmateriale og virtuelle universitetsområder. Faglige og tværfaglige netværk kan være midler til udveksling af personale og internationalisering af studieordningen.

Indarbejdelse af en international dimension i studieordningerne understreger **sprogs** betydning. På den ene side er beherskelse af engelsk i realiteten en del af en hvilken som helst internationaliseringsstrategi for studerende, undervisere og institutioner, og en række medlemsstater har indført eller er i færd med at indføre målrettede engelskkurser (især på kandidatniveau) som led i deres strategi for at tiltrække talenter, som ellers ikke ville komme til Europa. På den anden side er flersprogethed et væsentligt europæisk aktiv: Det er yderst værdsat af internationale studerende¹⁶ og bør fremmes i undervisning og forskning i alle de videregående uddannelsers studieordninger. Erhvervelse af yderligere sprogkundskaber udvider karrieremulighederne og bestemmer til dels om kvalificerede kandidater og forskere vælger at blive i Europa, efter at de har fuldført deres uddannelse, som fremhævet af de studerende fra lande uden for EU, som gennem *Erasmus Mundus*-programmet opnår fælleseksamensbeviser og som rejser til mindst to europæiske lande. For at udnytte deres potentiale til med held at blive integreret i deres værtsland har mobile studerende, forskere og undervisere brug for særlig støtte til sprogundervisning, herunder muligheden for at lære det eller de lokale sprog, uanset om dette er det sprog, som studierne eller forskningen foregår på.

Digital læring og den stadig større brug af IKT kan øge adgangen til europæiske højere uddannelsesinstitutioner, bibringe studieordningerne viden, materialer og undervisningsmetoder fra hele verden og fremme nye former for partnerskaber, synergier og udvekslinger på tværs af fag og fakulteter, som det ellers ville være vanskeligt at etablere. Øget åbenhed og adgang via teknologi vil forbedre konkurrencen og gennemsigtigheden og gøre det muligt for de højere uddannelsesinstitutioner at tilpasse undervisningsmetoder og -materialer til behovene hos de studerende, der vil arbejde på et globaliseret arbejdsmarked.

Dette vil føre til en betydelig ændring af den enkelte højere uddannelsesinstitutioners forretningsmodel ved at åbne op for helt nye målgrupper (f.eks. internationale studerende, der ikke er fysisk til stede, personer, der følger et enkelt kursus, men ikke et helt program samt forskellige aldersgrupper) og for nye tjenester (f.eks. læringsstøtte ydet af undervisere, vurdering og certificering). Det ændrer institutionernes sociale rolle som leverandører af viden og innovation og som bidragsydere til udvikling. Det lægger yderligere pres på de højere uddannelsesinstitutioner til at genoverveje deres samfundsmæssige ansvar i deres lokale, nationale og regionale kontekst, herunder ansvaret for at opbygge kapacitet i verdens vækstøkonomier og udviklingslande.

Europa har nogle af de bedste fjernundervisningsuniversiteter, som tilbyder fjernundervisning, kombinerede undervisningsformer og andre utraditionelle undervisningsformer. Åbne undervisningsressourcer¹⁷ og især åbne undervisningsprogrammer¹⁸ og MOOC'er er begyndt

¹⁶ ec.europa.eu/dgs/education_culture/evalreports/education/2012/mundus_en.pdf.

¹⁷ Åbne undervisningsressourcer er enhver type undervisningsmateriale, som er offentligt tilgængeligt eller indført med en åben licens. Arten af disse åbne materialer betyder, at alle lovligt og frit kan kopiere, anvende, tilpasse og formidle dem. De spænder fra lærebøger til studieordninger, uddannelsesplaner, forelæsningsnotater, opgaver, prøver, projekter, audio-, video- og animationsmateriale.

¹⁸ Åbne undervisningsprogrammer er gratis og åbne digitale udgivelser af højkvalitetsundervisningsmaterialer til højere uddannelsesinstitutioner. De er tilrettelagt som kurser og omfatter ofte kursusplanlægningsmaterialer og evalueringsredskaber samt tematisk indhold. Åbne undervisningsprogrammer har åbne licenser og er tilgængelige for enhver, når som helst, via internettet.

at blive stillet til rådighed, har udviklet sig hurtigt i de seneste år, og er blevet mere og mere avancerede og strukturerede¹⁹.

Den eksponentielle stigning i udbuddet af onlineuddannelser og digitalt materiale, såvel som stigningen i udbuddet af vurdering, validering og meritgivning fra udvalgte MOOC'ers side (det er en ny tendens navnlig blandt mange højere uddannelsesinstitutioner i lande som USA og Australien) har potentiale til radikalt at omdanne de videregående uddannelser, selvom onlinekurser og -uddannelser ikke er noget nyt fænomen. **Nye tendenser i digital undervisning og fremkomsten af MOOC'er bør være et incitament for de højere uddannelsesinstitutioner til at overveje deres omkostningsstrukturer og muligvis også deres opgaver og til at engagere sig i globale partnerskaber for at øge kvaliteten af indholdet og af læringsoplevelsen gennem forskellige læringsformer.**

Europa må gå i spidsen for den globale indsats for at udnytte potentialet i digital undervisning — herunder tilgængeligheden af IKT, brugen af åbne undervisningsressourcer og udbuddet af MOOC'er — og for at overvinde de systemiske hindringer, der stadig eksisterer vedrørende kvalitetssikring, vurdering af studerende og anerkendelse af kompetencer samt finansiering. Dette potentiale og dets hindringer vil blive behandlet i et kommende initiativ fra Kommissionens side.

De vigtigste internationaliseringsprioriteter i hjemlandet og digital læring for højere uddannelsesinstitutioner og medlemsstaterne er at:

- udnytte de højere uddannelsesinstitutioners personales internationale erfaringer og kompetencer til at udvikle internationale studieordninger til gavn for både stationære og mobile studerende
- øge mulighederne for studerende, forskere og personale for at udvikle deres sprogfærdigheder, navnlig gennem lokal sprogundervisning for personer, der følger kurser på engelsk, for at maksimere fordelene ved den sproglige mangfoldighed i Europa
- udvikle mulighederne for internationalt samarbejde via onlinelæring og udvide brugen af IKT og åbne undervisningsressourcer gennem nye formidlingsformer for at forbedre undervisningsadgangen, internationalisere studieordningerne og bane vejen for nye former for partnerskaber.

2.3. Styrkelse af det strategiske samarbejde, partnerskaber og kapacitetsopbygning

Den seneste udvikling i retning af universitetsfilialer og online-videregående uddannelser samt fremkomsten af nye vidensmagter ændrer internationaliseringsstrategiernes balance mellem samarbejde og konkurrence.

Den økonomiske betydning af internationale videregående uddannelser er hastigt voksende. Nogle få lande, herunder populære mål som f.eks. Det Forenede Kongerige, Canada, USA og Australien, lægger stor vægt på videregående uddannelser som en tjeneste, der skaber en betydelig indtægtskilde (med en værdi af 8,25 mia. GBP i Det Forenede Kongerige og 15,5 mia. AUD i Australien i 2010).

I nogle EU-medlemsstater, som f.eks. Nederlandene, Sverige og Danmark, er betydelige undervisningsafgifter blevet indført for ikke-EU-studerende, som institutionerne anvender til

¹⁹ F.eks. www.coursera.org, www.udacity.com og www.edx.org.

at hæve sine indkomstniveauer, hvilket igen giver dem mulighed for f.eks. at tilbyde målrettede stipendier til studerende fra de nye vækstlande og udviklingslande. Andre medlemsstater har derimod truffet klare politiske valg om at lade undervisningsgebyrer for tredjelandsstatsborgere være lave eller ikke-eksisterende som led i deres internationaliseringsstrategi og som et middel til at tiltrække flere internationale studerende.

Internationale studerende har en positiv økonomisk virkning på værtslandet, uanset om de afkræves studieafgifter. En undersøgelse²⁰ offentliggjort i 2012 af den nederlandske regering viser, at hvis blot beskedne 2,5 % af internationale bachelorer og kandidater forbliver i landet efter studierne for at arbejde, vil dette medføre positive virkninger på lang sigt for de offentlige finanser ud over de genindtjente investeringer.

Europas systemer for videregående uddannelser har en række konkurrencemæssige fordele som bør udnyttes, såsom stærke og succesfulde erfaringer i fælles og dobbelte uddannelser, ph.d.-uddannelser, ph.d.-studier i industrien og den seneste udvikling af EIT's²¹ videns- og innovationsfællesskaber (VIF) på områder af global betydning. Men internationalisering kræver tættere samarbejde med nye knudepunkter for videregående uddannelser på andre kontinenter.

De europæiske højere uddannelsesinstitutioner bør positionere sig selv efter deres styrker inden for uddannelse, forskning og innovation og knytte partnerskaber i og uden for Europa med henblik på at styrke og supplere deres individuelle profil: gennem fælles projekter og forskningsaktiviteter, web-baserede kurser, der kombinerer traditionelle og nye distributions- og formidlingskanaler, herunder drift af fællesuniversiteter eller universitetsafdelinger i tredjelande. Etablerede forskningsnetværk bør være et springbræt til at lancere nye former for undervisningssamarbejde, og modne uddannelsespartnerskaber bør fremme nye forskningsprojekter.

Erfaringen viser, at **fælles og dobbelte uddannelser** er effektive værktøjer: til at fremme kvalitetssikring og gensidig anerkendelse af kvalifikationer, til at tiltrække talenter og uddybe partnerskaber samt til at øge kandidaternes internationale erfaring, interkulturelle kompetencer og beskæftigelsesegnethed. Derfor bør EU og medlemsstaterne give et stærkt incitament til at styrke rollen af fælles og dobbelte uddannelser i de europæiske højere uddannelsesinstitutioners internationaliseringsstrategier — på grundlag af erfaringerne fra de næsten 700 europæiske og ikke-europæiske højere uddannelsesinstitutioner, der allerede har været omfattet af fælles og dobbelte uddannelser gennem Erasmus Mundus-programmet. Særligt to hindringer gør det svært, både fra den akademiske og administrative side, for højere uddannelsesinstitutioner at tilbyde fælles programmer, og dem skal der gøres noget ved: institutionelle bestemmelser (akkrediteringsprocedurer, karaktergivningssystemer, prøve- og specialeregler, indskrivningsprocedurer og politik for studiegebyrer) og national lovgivning (navnlig i forbindelse med fælles uddannelser).

Internationale strategiske partnerskaber med en afbalanceret inddragelse af erhvervslivet og de videregående uddannelser er en forudsætning for grænseoverskridende innovation, der kan takle de globale udfordringer. Dette er især tilfældet i vækstøkonomier, hvor Europa er nødt til at udvikle et afbalanceret samarbejde med ekspertisecentre for at sikre en større og vedvarende lokal tilstedeværelse. Partnerskaber, der har til formål at fremme innovation og iværksætterånd og dermed udløser innovative

²⁰ www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/rapporten/2012/05/16/de-economische-effecten-van-internationalisering-in-het-hoger-onderwijs.html.

²¹ Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT) er et EU-organ oprettet i marts 2008 med det formål at øge den bæredygtige europæiske vækst og konkurrenceevne ved at styrke EU's innovationskapacitet.

fremgangsmåder, iværksætterevner og -holdninger hos studerende vil gavne både den europæiske konkurrenceevne og partnerlandene. Et særligt potentiale ligger i at fremme økonomisk overkommelig og integrerende innovation, som kan hjælpe de nye vækstlande til at tackle deres samfundsmæssige udfordringer samt fremme markedsadgang, handel og investering for europæiske virksomheder.

Samarbejde med udviklingslande og deres højere uddannelsesinstitutioner bør indgå som et element i internationaliseringsstrategier med innovative partnerskabsmodeller som et middel til at styrke både nord-syd- og syd-syd-samarbejde, f.eks. om fælles programmer og læring og medarbejdermobilitet.

Der er megen dokumentation²² for, at videregående uddannelser spiller en nøglerolle i videregivelsen af den viden, der kræves for økonomisk udvikling: gennem jobskabelse, bedre forvaltning, øget iværksætterånd, og social mobilitet og et stærkere civilsamfund. Højere uddannelsesinstitutioner i Europa erkender, at de har en vigtig rolle at spille med hensyn til at støtte bestræbelserne på modernisering i vækstøkonomierne og i udviklingslande samt ved at bidrage til at finde løsninger på globale udfordringer, såsom klimaændringer, eller mindske udviklingsforskellene mellem folkeslag og nationer. På samme måde støtter de fleste medlemsstater samarbejde og kapacitetsopbygningsprogrammer suppleret af EU's foranstaltninger på dette område. Studerende, personale og forskere, som arbejder eller studerer i europæiske værtsinstitutioner på universitetsniveau vil ofte formidle samarbejde med deres hjeminstitutioner og -lande med henblik på at udvikle, koordinere og følge internationale samarbejdsprojekter.

Ud over specifik, traditionel kapacitetsopbygning har mobilitet og i særdeleshed mobilitet af enkeltkurser et stort potentiale for at forbedre kvaliteten af de videregående uddannelser i udviklingslandene: ved at fremskynde udformningen af internationaliseringsstrategier og anvendelsen af gennemsigtigheds- og anerkendelsesværktøjer, ved at hjælpe institutioner med at udvikle bedre tjenester til at udsende og modtage udenlandske studerende eller forskere og ved at fremme anerkendelsen af udenlandske eksamensbeviser.

Som fremhævet i projektet om adgang til succes²³ er udviklingssamarbejde ikke altid tilstrækkeligt anerkendt som værende et af de højere uddannelsesinstitutioners formål. Ikke desto mindre kan deltagelsen af europæiske højere uddannelsesinstitutioner i kapacitetsopbygning i lande uden for EU på én og samme tid være akademisk lukrativt for de europæiske institutioner og indgå i deres samfundsmæssige ansvar. Samarbejde med højere uddannelsesinstitutioner i de mest nødlidende lande, såsom stater, der har været ramt af konflikt, og etablering af partnerskaber med dårligere stillede institutioner giver de europæiske højere uddannelsesinstitutioner mulighed for at yde et betydeligt bidrag til udviklingen af en bestemt region og dermed etablere en langsigtet strategisk forbindelse med denne. I en verden i hurtig udvikling ændrer mulighederne sig hurtigt, og de lande, der er udviklingslande i dag, vil være morgendagens nye vækstøkonomier.

²² <http://chet.org.za/papers/higher-education-and-economic-development-review-literature>.

²³ http://www.accesstosuccess-africa.eu/images/finalconference/eua_whitepaper_eng_web.pdf.

De vigtigste partnerskabsprioriteter for højere uddannelsesinstitutioner og medlemsstaterne er at:

- styrke de videregående uddannelsers og forskningens kapacitet til at tage de globale udfordringer op ved at engagere sig i innovationsorienterede internationale partnerskaber og alliancer
- tackle de resterende hindringer for udviklingen og gennemførelsen af programmer for fælles- og dobbeltuddannelser, både på institutionelt og nationalt plan, og forbedre bestemmelserne om kvalitetssikring og anerkendelse på tværs af grænserne
- tilvejebringe iværksætterstudieordninger og innovative studieordninger, herunder med overførbare færdigheder, og skabe internationale uddannelsesmuligheder ved at arbejde sammen med arbejdsgivere i og uden for EU
- sikre sammenhængen mellem internationaliseringsstrategierne og EU's politikker for udviklingssamarbejde ved at benytte principperne om lige muligheder og partnerlandenes ejerskab og ved at bruge studerende, forskere og personale fra ikke-EU-lande som formidlere af samarbejde med højere uddannelsesinstitutioner i disse lande.

3. EU'S BIDRAG TIL INTERNATIONALISERINGEN AF DE VIDEREGÅENDE UDDANNELSER

Medlemsstaterne og deres højere uddannelsesinstitutioner er ansvarlige for at reformere deres videregående uddannelsessystemer og for at støtte internationaliseringsstrategier. EU's merværdi — i samarbejde med medlemsstaterne og samtidig med, at man fuldt ud respekterer de højere uddannelsesinstitutioners uafhængighed — især gennem *Europa 2020* og programmet *Erasmus+* inden for den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 (FFR)²⁴, er at skabe **stærkere politisk støtte og finansielle incitamenter til internationaliseringsstrategier.**

Erasmus+ vil for perioden 2014-2020 medføre betydelige investeringer på EU-plan inden for nøgleområderne for internationaliseringsstrategier: international mobilitet, fælles eksamensbeviser og internationale samarbejdspartnerskaber, herunder kapacitetsopbygning og personaleudvikling i vækstlande og udviklingslande. Ved at integrere de eksterne instrumenter sætter *Erasmus+* en stopper for den nuværende fragmentering af de forskellige eksisterende eksterne programmer for videregående uddannelser og har til formål at gøre EU's tiltag mere synlige, sammenhængende og attraktive.

Horisont 2020-rammeprogrammet for forskning og innovation og dets uddannelsesorienterede komponenter — *Marie Skłodowska-Curie*-aktioner (MSCA) for forskermobilitet og *Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT)* — vil styrke Europas rolle og image som en udbyder af socialt ansvarlige videregående uddannelser af høj kvalitet og vil afsætte flere strategiske midler til både indgående og udgående mobilitet blandt studerende, forskere og personale til og fra ikke-EU-lande. *MSCA* vil ansætte omkring 20 % af alle sine *Marie Skłodowska-Curie*-stipendiater fra lande uden for Europa og fremme forskningsbaserede forbindelser til partnere i hele verden gennem mobilitetsperioder.

²⁴ Fra medio 2011 og fremefter forelagde Europa-Kommissionen sine forslag til en ny flerårig finansiell ramme (FFR) for budgetcyklussen 2014-2020.

For at bidrage til internationaliseringsstrategier i perioden 2014-2020 gennem EU-finansiering vil Kommissionen:

- yde øget finansiel støtte via det nye program *Erasmus+* til mobilitet til og fra ikke-EU-lande, nå op på 135 000 studerende og personale og give op til 15 000 forskere fra ikke-EU-lande tilladelse til at starte eller videreføre deres karriere i Europa ved hjælp af *Marie Skłodowska-Curie*-aktiviteterne i *Horisont 2020*
- støtte internationale konsortier af højere uddannelsesinstitutioner i at udvikle fælles kandidat- og doktorgrader ved hjælp af henholdsvis *Erasmus+* og *Marie Skłodowska-Curie*-aktiviteter og give stipendier på højt niveau til op til 60 000 studerende, så de kan deltage
- støtte strategiske partnerskaber for samarbejde og innovation, herunder op til 1 000 kapacitetsopbyggende partnerskaber mellem højere uddannelsesinstitutioner fra EU og ikke-EU-lande.

EU's bidrag vil fokusere på to politiske målsætninger, der er beskrevet i det følgende: forbedring af de europæiske videregående uddannelsers tiltrækningskraft ved at forbedre kvalitet og gennemsigtighed samt øget globalt samarbejde omkring innovation og udvikling gennem partnerskaber, dialog og kapacitetsopbygning.

3.1. Forbedring af de europæiske videregående uddannelsers tiltrækningskraft ved at forbedre kvalitet og gennemsigtighed

EU vil for at forbedre **anerkendelsen af udenlandske kvalifikationer** fortsætte med at deltage i den internationale dialog om politik for videregående uddannelser med centrale partnerlande og regioner over hele verden. EU vil tilskynde til en bedre forståelse af europæiske standarder og redskaber, såsom EQF, Tuning, ECTS, kvalifikationsbevistillægget, nettet af nationale informationscentre vedrørende akademisk anerkendelse (NARIC) og *Erasmuscharteret*, for at øge anvendelsen af disse europæiske instrumenter og deres potentiale som globale standarder. EU bør samtidig, bl.a. gennem den mellemstatslige Bologna-proces, styrke den politiske dialog og viden om partnerlandenes uddannelsessystemer og -instrumenter som et middel til at udvikle Europas egne standarder og værktøjer.

Hvis internationalisering skal øge kvaliteten i de videregående uddannelser, kræver det et tættere samarbejde med tilsvarende systemer i andre dele af verden omkring **kvalitetssikring**, der dækker kvaliteten af de tjenesteydelser, der tilbydes mobile studerende, kvalitetssikring af det akademiske indhold i deres kurser og kvalitetssikring af fælles projekter og programmer. Tilsvarende bør akkrediteringsprocedurerne for videregående uddannelser gøres til genstand for et tættere samarbejde.

Kommissionen støtter udviklingen af et **gennemsigtighedsværktøj** som et alternativ og supplement til de traditionelle universitetsrangordninger, der primært tager sigte på forskning, idet disse har en stigende betydning og indvirkning på branding og derfor på elevernes valg af studiested. Den nye bruger-drevne, flerdimensionelle og internationale rangordning for højere uddannelsesinstitutioner "*U-Multirank*" vil offentliggøre sine første resultater i begyndelsen af 2014. Fra 2016/2017 vil en uafhængig organisation foretage rangordningen. Den nye rangordningstilgang vil formidle mangfoldigheden i de europæiske højere uddannelsesinstitutioners profiler, undervisnings- og forskningsstyrker og specialer og vil også være åben for deltagelse af ikke-europæiske højere uddannelsesinstitutioner på lige vilkår.

"U-Multirank" vil gøre det muligt for de højere uddannelsesinstitutioner at positionere sig på en række indikatorer, såsom deres internationale profil, og at udpege supplerende og ligesindede samarbejdspartnere. Rangordningen vil sætte de politiske beslutningstagere, højere uddannelsesinstitutioner og studerende i stand til at opstille en rangliste over de enkelte institutioner eller programmer i henhold til det, der er vigtigst for dem. Ved at øge gennemsigtigheden af Europas højere uddannelsesinstitutioners profiler vil den fremme en "afstemning" af potentielle internationale studerendes eller forskeres behov og dermed bidrage til at øge tiltrækningskraften af en bredere vifte af europæiske højere uddannelsesinstitutioner.

Hvis Europa fortsat skal være yderst attraktiv som et mål for internationalt mobile studerende mod den voksende baggrund af nye regionale knudepunkter i de videregående uddannelser, **bør Europa styrke sine bestræbelser på at fremme den globale bevidsthed om den høje kvalitet og den rige kulturelle og sproglige forskelligartethed i de europæiske videregående uddannelser.**

Internationale oplysnings- og reklamekampagner på EU-plan er hidtil blevet organiseret ved hjælp af traditionelle midler, såsom deltagelse i internationale messer for studerende som led i *Study in Europe*, *Study in Europe-* og *Destination Europe*²⁵ webstederne og kommunikationsredskaber, en række europæiske videregående uddannelsesmesser i Asien og Latinamerika samt aktiviteter inden for rammerne af *Erasmus Mundus*-programmet. Kommissionen vil samarbejde med de nationale interessefremmende agenturer og interessenter for at **supplere nationale oplysnings- og fremstødsindsatser** vedrørende studie- og finansieringsmuligheder, især i medlemsstater med en mindre tilstedeværelse af internationale studerende, og Kommissionen vil fremme den europæiske dimension i de videregående uddannelser uden for Europa med hjælp fra EU's delegationer og uddannelses- og forskningsrådgivere i medlemsstaternes ambassader.

De fleste af EU's medlemsstater har oprettet engelsksprogede one-stop-shop-websteder, der giver mobile studerende eller forskere oplysninger og hjælp. Nationale websteder, der offentliggør studie- eller praktikopholdsmuligheder og finansieringsmuligheder, f.eks. i Finland og Nederlandene²⁶, suppleres på europæisk plan. Kommissionen vil fortsætte med at finansiere **portaler for videregående uddannelser**²⁷, der fremmer europæiske uddannelses tilbud og tilbud om stipendier, foruden *EURAXESS*²⁸-portalen, som giver en oversigt over ledige forskerstillinger og forbindelsesmulighed til forskellige tjenester, der tilbyder praktiske oplysninger om, hvordan man bor i forskellige EU-lande, indvandringstips og oplysninger om social sikring. EU-indvandringsportalen²⁹ giver skræddersyet information på både EU- og medlemsstatsplan om indvandringsprocedurer for studerende fra tredjelande. Innovative metoder vil blive anvendt for at opnå gode resultater, f.eks. gennem foreninger af studerende og tidligere studerende, der optræder som ambassadører og fortalere for EU's videregående uddannelser samt nye medier for at nå en IT-kyndig målgruppe.

Internationale uddannelsesprogrammernes kandidatnetværk bør bruges som et værdifuldt instrument, der gennem **blødt diplomati** påvirker og inddrager nye målgrupper på en måde, der fremmer de enkelte medlemsstaters eller EU's interesser, og Kommissionen vil samarbejde med medlemsstaterne om at identificere bedste praksis.

²⁵ <http://ec.europa.eu/research/iscp/index.cfm?pg=destinationEurope>.

²⁶ www.studyinfinland.fi og www.studyinholland.nl.

²⁷ F.eks. ec.europa.eu/education/study-in-europe, www.study-info.eu og www.distancelearningportal.eu.

²⁸ ec.europa.eu/euraxess, herunder *EURAXESS LINKS*-netværk, der blev etableret for europæiske og ikke-europæiske forskere i USA, Kina, Japan, Indien, ASEAN og Brasilien for at fremme Europa som et attraktivt sted for forskere.

²⁹ <http://ec.europa.eu/immigration/>.

Kommissionen vil:

- fremme sammenligneligheden af kvalifikationer, merit for enkeltkurser og registreringsordninger gennem internationalt samarbejde og dialog
- forbedre mobilitetskvaliteten gennem et forstærket *Erasmus* charter ved udgangen af 2013, herunder gennem retningslinjer for højere uddannelsesinstitutioner til selvevaluering og overvågning
- fremme gennemførelsen af *U-Multirank*, den nye flerdimensionelle og internationale rangordning for de højere uddannelsesinstitutioner, for at øge gennemsigtigheden, sammenligneligheden og benchmarking mellem højere uddannelsesinstitutioner
- støtte samarbejdet med nationale interessefremmende agenturer og sammenslutninger af tidligere studerende ved at udveksle oplysninger og koordinere fælles aktioner for at markedsføre Europa som et studie- og forskningssted af høj kvalitet (f.eks. messer for studerende og udarbejdelse af fælles opmærksomhedsskabende tiltag).

3.2. Øget globalt samarbejde omkring innovation og udvikling

Programmer for fælles- og dobbeltuddannelser er et særligt vellykket aspekt af EU's internationale samarbejdsaktiviteter, baseret på internationale ekspertisen inden for undervisning, læring og forskning³⁰: Fælles kandidatprogrammer vil blive støttet, så de stiger i antal under *Erasmus+*. Disse fælles programmer, som skal supplere kandidat- og ph.d.-uddannelserne ved **EIT's videns- og innovationsfællesskaber** (VIF'er), vil sikre fremragende kvalitetsuddannelser med en stærk fokusering på de færdigheder, der kræves af fremtidige arbejdsgivere. Innovation og international udveksling mellem de højere uddannelsesinstitutioner og forretningspartnere vil blive styrket, og studerende og forskere vil få mulighed for at arbejde i et andet land og få erfaringer i både den akademiske verden og den private sektor. Til gengæld vil **Marie Skłodowska-Curie-aktiviteterne**, herunder fælles ph.d.-studier, innovative uddannelsesnetværk og europæiske ph.d.-studier i industrien, hjælpe de højere uddannelsesinstitutioner med at fremme forskningsbaserede forbindelser til partnere verden over og styrke videnstrekanten mellem videregående uddannelser, erhvervslivet og forskning.

Tilsvarende vil **vidensalliancerne** under *Erasmus+* fremme innovation og styrke forbindelserne mellem arbejdsgiverne og de deltagende højere uddannelsesinstitutioner, også på internationalt plan.

Politisk dialog er system-til-system-udveksling med ikke-EU-lande og regioner om fælles udfordringer. Den ledes på den europæiske side af Kommissionen og har forskellige mål, afhængigt af de internationale partnere: Den bør fremmes som et fleksibelt instrument til samarbejde og blødt diplomati. Til dette formål vil Kommissionen fremme peerlæring, kapacitetsopbygning på begge sider og udveksling af god praksis i disse dialoger, herunder med deltagelse af de relevante aktører. Kommissionen vil hjælpe partnere til bedre at udnytte mulighederne for sådanne udvekslinger, som led i EU's nye programmer. Politisk dialog inden for videregående uddannelser med internationale partnere bør tilpasses EU's eksterne prioriteter og bør finde sted inden for de eksisterende samarbejdsrammer, f.eks. udvidelsesstrategien, den europæiske naboskabspolitik (f.eks. inden for rammerne af det østlige partnerskab) eller de forskellige (tværsektorielle) partnerskabsaftaler med de nye vækstlande og industrialiserede lande som f.eks. den mellemfolkelige dialog på højt plan

³⁰ www.iie.org/en/Research-and-Publications/Publications-and-Reports/IIE-Bookstore/Joint-Degree-Survey-Report-2009.

mellem EU og Kina, uddannelsesdialogen inden for EU's og Brasiliens strategiske partnerskab og EU's og Ruslands fælles rum³¹.

Internationale kapacitetsopbyggende partnerskaber vil være afgørende for at støtte lande uden for EU i at forbedre kvaliteten af deres videregående uddannelsessystemer og i deres moderniserings- og internationaliseringstiltag, for at forberede det kommende akademiske og forskningsmæssige samarbejde, for at løse grænseoverskridende spørgsmål og for at udvikle et større kendskab til de lokale markeder.

Kommissionen vil styrke **evidensbaseret politikudformning** inden for internationale uddannelser og vil sikre, at politikkerne er baseret på den seneste viden om grænseoverskridende udbud af videregående uddannelser. Der er særligt behov for bedre dataindsamling om mobilitetsstrømmene af internationale studerende, forskere og personale samt om internationalt akademisk samarbejde. Nye samarbejdsredskaber såsom åbne undervisningsressourcer vil også kræve overvågning, for at deres indvirkning på studerende og udbydere af uddannelse kan vurderes tilstrækkeligt sikkert. Kommissionen vil i sin stræben efter at nå disse mål arbejde sammen med nationale og internationale myndigheder for at indkredse og udfylde hullerne i vidensgrundlaget gennem forskning, indsamling og analyse af statistikker samt dialog med eksperter på området i og uden for EU.

Kommissionen vil:

- stræbe efter at opnå bilaterale og multilaterale politiske dialoger med de vigtigste internationale partnere
- fremme EIT og dets VIF'er for at støtte internationalt samarbejde inden for videregående uddannelser og innovation med henblik på at løse samfundsmæssige udfordringer i synergi med andre EU- og nationale forsknings- og innovationsaktiviteter
- styrke evidensbaseret politikudformning inden for international uddannelse gennem forskning, indsamling og analyse af statistikker samt dialog med eksperter
- i efteråret 2013 fremlægge et initiativ til fremme af digital læring og bedre anvendelse af IKT og åbne undervisningsressourcer på uddannelsesområdet.

4. DE NÆSTE SKRIDT

Formålet med denne meddelelse er at bidrage til målsætningerne i Europa 2020-strategien ved at bistå medlemsstaterne og de højere uddannelsesinstitutioner med at udvikle strategier og partnerskaber, som vil sætte Europa i stand til mere effektivt at tackle de globale udfordringer.

Omfattende internationaliseringsstrategier vil kun lykkes, hvis de er resultatet af en fælles indsats. I udformningen af disse forslag har Kommissionen uformelt hørt en bred vifte af interessenter, herunder centrale organisationer, der repræsenterer de højere uddannelsesinstitutioner, arbejdsgivere, netværk af studerende og tidligere studerende, eksperter på området og repræsentanter fra undervisningsministerier i og uden for EU. Kommissionen vil fortsat inddrage disse interessenter og vil nu inddrage Europa-Parlamentet, de øvrige EU-institutioner og EU-medlemsstaterne for at gå videre med dette initiativ. Bolognaprocessens opfølgingsgruppe vil blive inddraget for at gennemføre de foreslåede aktioner.

³¹ ec.europa.eu/education/external-relation-programmes/doc/china/joint12_en.pdf.

Udviklingen og opfølgningen af de politiske retningslinjer og tiltag, der foreslås i slutningen af hvert afsnit i denne meddelelse, vil blive sikret gennem gennemførelsesinstrumenterne i Erasmus+- og Horisont 2020-programmerne, de fælles rapporter om strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (ET 2020), forvaltningsbestemmelserne i Europa 2020-strategien og EU's årlige overvågningsrapport om uddannelse og erhvervsuddannelse (EU education and training monitor) samt Bologna processen og den politiske dialog med de vigtigste internationale aktører.